

6) Interzicerea controlului competenței instanței judecătorești de origine prevăzută la articolul 24 din Regulamentul nr. 2201/2003 poate fi interpretată în sensul că instanța națională în fața căreia a fost formulată cererea de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii hotărârii judecătorești pronunțate de o instanță străină, care nu ar putea verifica competența instanței din statul de origine și care nu a constatat alte motive de refuz al recunoașterii hotărârilor definite la articolul 23 din Regulamentul nr. 2201/2003, trebuie să recunoască hotărârea prin care se dispune înapoierea copilului de către instanța judecătorească din statul membru de origine dacă aceasta din urmă nu a respectat procedura definită de regulament cu scopul de a rezolva problema înapoierii copilului?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, JO L 338, p. 1, Ediție specială 19/vol. 6, p. 183.

Acțiune introdusă la 15 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-200/08)

(2008/C 171/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Bordes și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin refuzul de a permite instructorilor de snow-board germani și britanici să predea numai această disciplină în Franța și prin lipsa menționării în Decretul din 4 mai 1995 modificat a diplomelor de instructor de snow-board dobândite în alte state membre, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin, atât în temeiul articolelor 39 CE, 43 CE și 49 CE, cât și al articolului 6 din Directiva 92/51/CEE (¹);
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Deși în mai multe state membre predarea schiului și a snow-board-ului poate fi realizată de profesioniști care au beneficiat de formări distincte, predarea snow-board-ului în Franța poate fi realizată numai de instructorii de schi.

Reclamanta consideră că refuzul de a autoriza accesul numai la profesia de instructor de snow-board nu poate fi justificată în temeiul principiilor fundamentale al liberei circulații a persoanelor, al liberei prestări a serviciilor și al dreptului de stabilire. Comisia consideră, pe de altă parte, că cele patru condiții cumulative derogatorii stabilite de jurisprudența Curții pentru a justifica o restricție eventuală a acestor principii — nediscriminare, motiv imperativ de interes general, aptitudinea de a garanta realizarea obiectivului urmărit și luarea în considerare a principiului proporționalității — nu sunt îndeplinite.

(¹) Directiva 92/51/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind cel de-al doilea sistem general de recunoaștere a formării profesionale, de completare a Directivei 89/48/CEE (JO L 209, p. 25, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 212).

Acțiune introdusă la 20 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-209/08)

(2008/C 171/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: Maria Condou Durande, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente (¹) sau, în orice caz, necomunicând Comisiei actele menționate, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 17 din această directivă;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei a expirat la 5 august 2006. Or, nici la data introducerii prezentei acțiuni pârâtul nu adoptase măsurile necesare pentru a transpune directiva sau, în orice caz, nu informase Comisia despre acestea.

(¹) JO L 261, p. 19, Ediție specială 19/vol. 7, p. 35.

Acțiune introdusă la 23 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-223/08)

(2008/C 171/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: doamna C. Huvelin, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei 2006/100/CE a expirat la data aderării Bulgariei și României la Uniunea Europeană, și anume la 1 ianuarie 2007. La data introducerii acțiunii, nicio măsură de transpunere nu fusese luată sau comunicată Comisiei de către pârât.

(¹) JO L 363, p. 141, Ediție specială, 06/vol. 10, p. 194.

Acțiune introdusă la 23 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-224/08)

(2008/C 171/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: doamna C. Huvelin, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă;
- obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei 2006/100/CE a expirat la data aderării Bulgariei și României la Uniunea Europeană, și anume la 1 ianuarie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâta nu luase măsurile necesare pentru transpunerea completă a directivei, în special în ceea ce privește profesiunile medicale, avocații și arhitecții.

(¹) JO L 363, p. 141, Ediție specială, 06/vol. 10, p. 194.

Ordonanța președintelui Curții din 28 noiembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Social n° 3 de Valladolid — Spania) — Vicente Pascual García/Confederación Hidrográfica del Duero

(Cauza C-87/06) (¹)

(2008/C 171/47)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 121, 20.5.2006.